

HÍVOM A CSALÁDOKAT

A családreferens püspök levele
a családokhoz

Kedves családjaink!

Kedves házas- és családcsoportok a plébániákon, egyesületekben, mozgalmakban és mindenütt!

Karácsony nyolcadában fordulok hozzátok, amikor még újra meg újra odalépünk a felállított betlehemek elé, hogy rácsodálkozzunk Istennek arra a szeretetére, mely a családot választotta ki, hogy Egyszülöttje belépjen az emberi történelembe, felkészüljön küldetésére.

Ez a mi reményünk forrása. Ezért mondja újra meg újra biztatón a Szentatya: *Család, te vagy az Egyház útja! Család te vagy az emberiség útja!*

A sokféle nyomasztó statisztika mintha azt sugallná, hogy a család és a házasság válságban van. Vitatkozunk arról, hogy az „Európa Ház” felelőseinek elismeréssel kell-e adózniuk Európa keresztény gyökerei előtt. Annyi azonban bizonyos, hogy az „Európa Ház” csak akkor lesz a népek otthonává, ha azt a keresztény családok teszik otthonossá, szeretetben megélt hitükkel, reményükkel. *A szeretet otthon kezdődik, mondja a közmondás.*

Szentatyánk az Egyház Európában c. apostoli buzdításában küldetést bíz ránk: *„A Jézus Krisztusról szóló igehirdetésnek el kell érnie a kortárs európai kultúrát is. A kultúra evangelizálásának ma is, a mai Európában is meg kell mutatnia, hogy teljességgel meg lehet élni az evangéliumot, mint a létnek értelmet adó életformát. Ennek érdekében a lelkipásztorkodásnak vállalnia kell a keresztény mentalitás kialakítását a mindennapi életben: a családban, az iskolában, a társas érintkezésben, a kultúra, a munka és gazdaság világában, a politikában, szabad időben, egészségben és betegségben.”* (EE 58)

A család az első evangelizációs csapat, figyelmeztet Szentatyánk, Európa újra-evangelizálásában is a családoké a vezető szerep. Most tehát mint család-püspök arra hívlak benneteket, hogy a jövőtől való bénító félelemmel szembeszegülve éljük meg családjainkban a keresztény örökséget, tegyük „otthonná” a „házat”, gyűjtsük közösségbe az embereket, mutassuk meg nekik az élet és remény útját. Vegyük komolyan hivatásunkat, a szentségi házasságban élő keresztény családok hivatását. Az előttünk álló esztendőben tűzzük ki célul, hogy életünk egy-egy területén hónapról hónapra felragyogtatjuk családjainkban, családcsoportjainkban az Evangéliumot. Ne várjunk, amíg a politikusok rámutatnak a keresztény értékekre, amíg e-világ magatartása megváltozik, fogjunk hozzá mi, azonnal! Alakítsuk mi magunk életünket Európának azon a kis részén, ahol élünk a keresztény értékek szerint, akkor is, ha környezetünk nem így tesz. Higgyünk abban, hogy a jó is lehet „ragályos”, a hamisítatlan, valódi értékek is lehetnek vonzóak. Készítsünk, családonként, plébániai és egyéb családcsoportokként tervet: egy-egy hónapban melyik keresztény kincsünket állítjuk célként magunk elé, jelként a környezetünk elé, és hogyan élhetjük meg az Evangéliumot. A közös tanúságtétel erejében bízva ajánlom fel számotokra a következő éves tervet. Minden hónapban az ünnepek, események kínálják a célt, ez legyen kiindulási alapotok. Fedeztétek fel a kincseket, az ajándékokat, amelyek osztályrészetekké váltak,

tudatosítsátok, hogy mit kaptatok és törekedjetez arra, hogy életetek adott területén megéljétek az Evangéliumot, kereszténységezetez. Szeretném, ha a hónap utolsó vasárnapján átbeszélgetnétek a családban és közösségezetezben, hogyan is sikerült. S várom, hogy örömezötez megosszátok egymással, a többi családdal, közösséggel.

Szeretném, hogy családjaitez, miközben egyre inkább ünnepi közösséggé, család-egyházzá válnak, a szeretet találékonyaságával más családokat is megszólítanáak. Így válhatna családias közösséggé a plébánia, alakulhatnáak új összetartó, egymást evangelizáló, megerősítő családcsopozotok, lendülhetnéak új mozgósító erővel küldetésüknek a mozgalmak a társadalom életében.

Bárhöz vagyunk, legyünk bármilyen életállapotban, életünkkel hirdessük, mindazt, amit az Evangélium a házasságról és a családról mond. Tegyünk tanúságot a családról, az egy férfi és egy nő gyermek-áldás elfogadására nyitott életszövetségének Isten akarta értelméről és értékéről.

Külön a szívetekre bízem az elvált és új polgári házasságot kötött barátaitokat, és a gyermeküket egyedül nevelő szülőket, ismerőseitezetez is. Ők sincsenek kizárva a közösségből, sőt arra hivatottak, hogy vegyenez részt a közösség életében és törekedjenek az evangéliumi igényesség szellemében gyarapodni. Az Egyház nem hallgatja el az ilyen házások helyzetének objektív, morális rendetlenségét s annak a szentségi életre vonatkozó következményeizetez sem, mégis meg akarja mutatni anyai közelségét, s ezt elsősorban rajtatok keresztül tudja megtenni. (v.ö. EE 93)

II. János Pál pápa hív, hogy a ráak támadó újpogánysággal, életellenességgel szemben, napról-napra lépjük át a remény küszöbét:

„A családoknak is pótolhatatlan feladata van a remény evangéliumával kapcsolatban. Éppen ezért bizalommal és szeretettel ismétlem meg az összes, Európában élő keresztény család felé: «Családok, legyetek azok, akik vagytok!» Isten szeretetének eleven megjelenítői vagytok: az a küldetésetek, hogy «őrizzétek, nyilvánítsátok ki és közöljétek a szeretetet, amely eleven visszhangja és tükröződése annak a szeretetnek, mellyel Isten az emberi nemet, valamint az Úr Krisztus az ő menyasszonyát, az Egyházat szereti.»

Ti vagytok az élet szentélye (...), az a hely, ahol az életet, Isten ajándékát megfelelő módon lehet befogadni és megvédeni sokféle támadás ellen, s ahol az élet az igazi emberi növekedés igényeizetez szerint tud bontakozni.

Ti vagytok a társadalom alapja, mert a személy és a polgári élet «humanizációjának», a szeretetben és szolidaritásban megélt társas kapcsolatok kialakításának elsődleges helye vagytok.

Ti legyetek a remény evangéliumának hiteles tanúi; mert ti vagytok a «gaudium et spes, az öröm és a remény» (EE 94)

Legyetek leleményesek, erősítsétek egymást a családban, és induljatok el más családok felé, éljük együtt az Evangéliumot. Íme néhány előzetes ötlet, programjavaslat az év minden hónapjára:

Január 1-én Mária istenanyaságát ünnepeljük. Ez alkalmat ad arra, hogy újra felfedezzük az anya és gyermeke közötti szeretet-kapcsolat forrását, Isten megelőző

szeretetét. Tudatosítsuk, hogy ez a kapcsolat nem befejezett, munkálkodjunk rajta, éljük meg, ezzel váljunk a kihűlő kapcsolatok világában a szeretet jelévé.

Február a farsang, a bálók időszaka. Éljük meg a keresztény életörömet a táncban, a bálókön, az ünnepi szórakozásban, és használjuk fel ezeket az alkalmakat az emberi kapcsolatok építéséhez, a generációk közötti összhang megteremtéséhez. Ne feledjük, akkor is Krisztushoz tartozunk, amikor szórakozunk, táncolunk, mulatságokon veszünk részt.

Március a nagyböjt ideje. A böjt idegen a fogyasztásra, az élet örömeinek habzsolására beállított világunkban. Emelkedjünk felül a jóléti-fogyasztói társadalom szemléletmódján, amely a fejlődést csak az anyagi javakban való haladásban látja. Használjuk fel a böjtöt arra, hogy önfegyelmel, mások javára történő lemondással javítsunk a magunk és családunk életminőségén. Tudatosan törekedjünk arra, hogy böjtölésünk a teljes ember kibontakozását szolgálja, segítsük a rászorulókat a böjttel megtakarított javakkal.

Áprilisban van Húsvét, megváltásunk ünnepe. Minden vasárnap az Úr napja, számunkra nem csupán törvény biztosította heti pihenőnap, hanem az Egyház és a család-egyház életének középpontja. Tegyük a vasárnapot a családi élet megjelenítőjévé azzal is, hogy szívesen időzünk az ünnepi asztal körül, ahol gondját-örömet mindenki megosztja, és a másikért szorgoskodik.

Május a szerelem, a természet újjáéledésének hónapja. A keresztény ember szerelmét nem tekinti önző szükségletei és vágyai eszközének, hanem szerelmes szeretetével újra meg újra felfedezi a másik gazdagságát, személyének teljességét az adás és elfogadás kölcsönös örömeiben. Fedezzük fel a családunkat megalapozó szerelem szépségét, éljük meg újra és újra az igazi szerelmet mindenben a másik javát keresve.

Júniusban folynak a vizsgák, sok család központi problémája a gyerekek sikeres vizsgája. Az élet próbatételei is vizsgák. A megpróbáltatásokban való helytállásunkkal, a küzdeni tudásunkkal, mások támogatásával nehéz helyzetükben adjunk példát. Törekedjünk a belső békére a mindennapokban jelentkező apró testi-lelki megpróbáltatások idején is.

Július a nyári szabadság, a családi együttlét ideje. Lehetőség új tájakkal, városokkal, emberekkel való találkozásra, tőlünk távolabb élő rokonok, barátok, ismerősök meglátogatására. Tanuljunk egymástól, keressük mindenben az értéket. Fedezzük fel, hogy a sok szépség mind Isten teremtménye, az emberek pedig mind Isten képmására teremtettek.

Augusztusban Nagyboldogasszony és Szent István király ünnepe alkalmat ad arra, hogy a családban, család-közösségünkben tudatosítsuk magyar és keresztény gyökereinket. Adjunk hálát ezért az örökségért, és vegyük észre, hogy a körülöttünk élő népeknek is sok értékes nemzeti és keresztény hagyománya van. Előítéletmentesen közeledjünk más nemzetekhez, keressük velük a kapcsolatot. A világot gyengeségeivel és értékeivel, sőt kihívásaival együtt fogadjuk el, ne botránkozzunk és meneküljünk, ne váljunk közömbössé, és ne zárkózzunk magunkba, hiszen polgárai vagyunk ennek a világnak is. Keresztény testvériségünk tudatában érdeklődjünk más nemzetek iránt, figyeljük a világ eseményeit.

Szeptemberben új tanév, új évad kezdődik. Sok család a gyerekek iskolakezdésével van elfoglalva. A keresztény szülők nagy felelősséget hordoznak, ők az életet továbbadói, a gyermekek nevelői. Tudatosítsuk, hogy a gyermek elsődleges nevelője a szülő, az iskola e feladatában segíti. Alakítsunk ki együttműködést a pedagógusokkal, nyíltan vállalva a keresztény értékrendet és nevelési elveket.

Október nekünk magyaroknak a forradalmak és a megtorlások hónapja (okt. 6. és okt. 23.) Most szabadok vagyunk, de tudunk-e élni szabadságunkkal? Tegyük vizsgálat tárgyává azt, hogy milyen helyet foglal el mindennapi életünkben a rádió, a televízió, a sajtó. Alakítsuk úgy a napi időbeosztást, hogy az értékes műsorok, programok, olvasnivalók a család minden tagjához eljuthassanak, az értéktelenek pedig ne fejthessék ki romboló hatásukat. Törekedjünk arra, hogy a család minden tagja tudja megkülönböztetni a jót a rossztól, a nemeset a közönségestől, az értékest a hitványtól.

November az egyházi év vége, az elmúlás, a végső dolgok felé irányítja tekintetünket. Minden családnak, közösségnek vannak öregei és halottai. Az Isten képmás-embernek joga van a méltó élethez a fogantatástól a természetes halálig. Családi körben és közösségeinkben tudatosítsuk az emberi méltóságot, és az élet értékét. Legyünk a veszélyeztetett élet szószólói.

December Karácsony hava. A legtöbb ember az ajándékozással, a karácsonyi bevásárlással van elfoglalva. Isten ajándéknak adja önmagát, fogadjátok be Őt, és ti magatok is legyetek ajándékká azok számára, akiknek ajándékot adtok. Ez legyen ajándékok igazi értéke.

Az egyes hónapokra választott témák talán sokakat meglepnek, hiszen nem a liturgikus naptárból, hanem a mindennapi életből, a családi élet eseményeiből indultunk ki. Bátorítunk minden családot, hogy továbbra is gyakorolják az egyes hónapokhoz kötődő ájtatossági formákat (pl. szállást keres a Szent Család, keresztút, litániák, rózsafüzér, stb.), és ezeknek erejéből éljék meg mindennapjaikban az evangéliumot.

A programmal kapcsolatos tervekről, eseményekről a MAKACS (Magyar Katolikus Családegyesület) honlapján (www.katcsal.hu) is hírt adunk, ott folyamatosan tájékozódhattok. Az egyes hónapok programjához további megfontolásokat adunk a minden hónap utolsó vasárnapján megjelenő Új Emberben (januárban a január 4-i számban).

A Szent Család, Jézus, Mária és József oltalmába ajánlom családjainkat és kezdeményezésünket. Kívánom, hogy minél többen kapcsolódjatok bele. Várom beszámolóitokat.

Bíró László
a MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke